

kalde det, som siger: Vor Politik er at fremme Landbrugets økonomiske Interesser; det er, som det ærede 6te Medlem for 6te Kreds sagde: Vi ville have alle de Skatter, der tynde og hvile uretfærdigt paa Landbruget, bort! Skal det være Basis for den ny Partidannelse, siger jeg, at det er den mest uheldige Maade at danne Parti paa; det er det, der fører til politisk Dekadence, at det ikke er almindelige politiske Synspunkter, som det har været hidtil her i Landet og i andre Lande, men enkelte Samfundsklassers økonomiske Interesser, der regere. Jeg vil føje til: hvis jeg f. Eks. vilde danne et Parti paa Basis af Sagførernes økonomiske Interesser, og jeg vilde gøre dette til Grundlag for politisk Partidannelse, saa vilde det ærede Medlem for 10de Kreds være fuldt berettiget til at retorkvere og sige, at jeg tænker nok nærmest paa Højesteretssagførerne. Men naar der nu kommer en, jeg tør ikke sige af hans Meningsfæller, og siger: Det, som vi ville, der skal danne Basis for ny Partidannelse, ny Politik, det er Landbrugets Interesser, det er blandt andet det, at alle Skatter skulle tages bort fra Hartkornet, saa ligger den Tanke nær at sige: Det vil altsaa sige, at de, som have størst Hartkorn, faa ogsaa de største Lettelser. Derfor synes jeg ikke, at det ærede Medlem for 10de Kreds var ganske heldig i Gaar ved paa en Maade at køre Retur, om jeg maa bruge det Udtryk, lige over for mig med Højesteretssagførerne. Det har det ærede Medlem vistnok lært af det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling). Ærede Medlemmer ville huske, at hver Gang jeg har talt om tvungne Fagprøver, har det ærede Medlem for 9de Kreds altid været til Rede og sagt, om jeg ogsaa vilde afskaffe Prøven for Højesteretssagførere, saa der er der lidt Plagiat fra det ærede Medlems Side. Maa jeg føje til, at jeg tror, den danske Rigsdag, baade Folketing og Landsting, har et aabent Øje og Interesse for det danske Landbrug, og at vi alle, hvad enten vi ere valgte fra By eller Land, have fuld Bevidsthed om, at der vil være overmaade meget at gøre til Lettelse for Landbruget, som i saa mange Aar har været ilde stillet. Jeg tror med mig selv, at jeg aldrig har været med til at nægte en Bevilling, som sigtede til at hjælpe Landbruget og fremme dets Tarv, og det vil jeg blive ved med i Fremtiden. Men det udelukker jo ikke, at vi kunne maaske have forskellige Meninger om, hvorledes de Penge, som man forlanger, retteligen kunne bruges. Naar man f. Eks. baade i det

andet Ting og til Dels i dette Ting, men navnlig i det andet Ting, kommer og foreslaar, at vi, i alt Fald i Aarens Løb, skulle ofre 50 Mill. Kr. — for at tage et rundt Tal — til Tiendeafløsning, saa siger jeg dertil, at det er meget muligt, at vi bør ofre 50 Mill. Kr. til Bedste for Landbruget, og naar det fordeles paa en Række Aar, kunne vi vel ogsaa overkomme det, det bliver vel ikke for meget, jeg kan maaske være med til at stemme for det; men jeg holder ikke af at putte 50 Mill. Kr. i Hænderne paa Folk, der ikke have det mindste Krav paa disse Penge. Medens jeg fuldt ud kan forstaa og billige, at navnlig de ærede Medlemmer, som jeg har omtalt, og som synes at være enige — jeg mener de ærede Medlemmer for 10de Kreds (Frijs) og for 6te Kreds (Ahlefeldt) — i deres Politik ville væsentlig lade sig bestemme af Hensynet til Landbruget, saa siger jeg for mit Vedkommende, at saa kunde jeg egentlig for den Sags Skyld godt gaa ind i dette ny Parti, som de ærede Medlemmer sætte sig i Spidsen for, hvis det ikke netop er den Betragtning, jeg er imod, at Partier dannes paa den Slags økonomiske Interesser for enkelte Stænder. Jeg tror, vi gøre bedst i at blive i den gamle Skure og lade de Hensyn, som her til Lands som overalt have været de bestemmende, være de afgørende for vor politiske Stilling. Jeg har med Beklagelse, ligesom mange af mine Venner, set, hvorledes det Parti, der skulde repræsentere de konservative Interesser, det, som man kalder Højre, efterhaanden synes at svinde mere og mere ved Valgurnerne. Jeg haaber, at de Herrer ikke maa dø af Svindsot, men at de snart kunne faa en saadan Tilslutning i Befolkningen, at i hvert Fald et Højreministerium ikke bliver en ren Latterlighed hos et Folk, hvor alle vælge den anden Vej. Det er noget, som ofte er kommet frem og udtalt fra mine Venner: Agiter og se at faa et Parti hos Vælgerne, baade hos Landstingsvælgerne og Folketingsvælgerne, men gør det ikke paa den Maade, som de Herrer have gjort for nylig, f. Eks. med Hensyn til Borgerrepræsentantvalgene her i Kjøbenhavn, hvor man nægtede en Lov, der kunde give dem en vis Støtte, og saa saa vi det Resultat, der kom ud af Valghandlingen i Gaar. Lad det ikke gaa saadan i andre Henseender.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Jørgensen) har Ordet for en kort Bemærkning.